

บทนำ

คุณสมบัติสำคัญประการหนึ่งของสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นพืชหรือสัตว์ก็คือ "ต้องเคลื่อนไหวได้" โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสัตว์เราจะเห็นการเคลื่อนไหวได้อย่างเด่นชัดมาก สำหรับมนุษย์นั้นจะมีการเคลื่อนไหวตั้งแต่อยู่ในครรภ์ของมารดา เมื่อคลอดออกมาแล้วยิ่งจะเห็นการเคลื่อนไหวได้ชัดเจนขึ้น เป็นคนว่า การกลาน การเดิน การวิ่ง การกระโดด หรือแม้แต่การดำเนินชีวิตประจำวันก็มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา และการเคลื่อนไหวจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับการประกอบอาชีพของแต่ละบุคคล

ในปัจจุบันความเจริญด้านอุตสาหกรรม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่มีการพัฒนาเครื่องยนตกลไกมากขึ้น ทำให้การใช้กำลังกายเพื่อการทำงานในชีวิตประจำวันลดความจำเป็นลง มนุษย์จึงมีโอกาสออกกำลังกายน้อยลง ยังผลให้ สุขภาพเสื่อม ภูมิคุ้มกันโรคร้าย ทำให้อายุสั้นลง ขาดประสิทธิภาพในการปรับตัวเพื่อการอยู่ถักินดี ทั้งนี้การออกกำลังกายจึงเป็นสิ่งสำคัญของมนุษย์ ซึ่งตรงกับพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โปรดเกล้าฯ พระราชทานในการสัมมนา ระดับชาติ เรื่อง "การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ" ว่า

2) ร่างกายของเรานี้ธรรมชาติสร้างสำหรับให้ออกแรงใช้งานมิใช่อยู่เฉย ๆ ถ้าใช้แรงงานหนักเหมาะพอดีโดยสม่ำเสมอร่างกายก็จะเจริญแข็งแรง กล้ามเนื้อและกระดูกยังยืน อดุ่ไม่ใช้แรงเฉยหรือมิใช่เพียงจอร่างกายก็จะเจริญแข็งแรงอยู่ไม่ไ้ แต่จะถอย ๆ เสื่อมไปเป็นลำดับและหมดสมรรถภาพไปก่อนเวลาอันสมควร ดังนั้นผู้ที่ปกติทำงานไม่ได้ออกกำลังกายหรือใช้แค่น้อย จึงจำเป็นต้องหาเวลาออกกำลังกายให้พอเพียงกับความต้องการตามธรรมชาติเสมอทุกวัน มิฉะนั้นจะเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่จะใช้มีสุขภาพความสามารถของเขาทำประโยชน์ให้แก่คนและส่วนรวมน้อยเกินไป เพราะว่าร่างกายอันเกิดกับกลายหลอนอันหนึ่ง จะไม่ถ่วงวัยโอกาสในทำงานโดยมีประสิทธิภาพได้¹

¹พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โปรดเกล้าฯ พระราชทานในพิธีเปิดการสัมมนา ระดับชาติ เรื่อง "การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ" ณ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล วันพุธที่ 17 ธันวาคม 2523.

จากพระราชดำรัสซึ่งพระองค์ได้โปรดเกล้าพระราชทานในพิธีเปิดการสัมมนา
ระดับชาติครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเล็งเห็นความสำคัญและคุณค่าของการ
ออกกำลังกายเป็นอย่างดี

พลศึกษาเป็นวิชาที่สำคัญซึ่งปลูกฝังคุณลักษณะต่าง ๆ ให้แก่เด็ก คั้งที่
นักพลศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญและความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาไว้ เช่น

บุญสม มาร์ติน กล่าวไว้

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนามนุษย์ การพัฒนาทางด้าน
คนนั้นนับเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ หลังงานทุกสิ่งทุกอย่างที่จะ
กระทำสิ่งใดอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้นย่อมหมายถึงคนคนนั้นมีพลานามัย
สมบูรณ์แข็งแรง เมื่อพิจารณาสิ่งที่จะช่วยพัฒนาคนให้มีร่างกายแข็งแรง
ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีความอดทนก็มีอย่างหนึ่งคือ พลานามัย¹

9 / วรศักดิ์ เพียรชอบ ได้กล่าวถึงคุณค่าของการออกกำลังกายตามวัตถุประสงค์
ประสงค์ของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

1. การพัฒนาการทางด้านร่างกาย
2. การพัฒนาการทางด้านประสานกัน ระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ
3. การพัฒนาการทางด้านสังคม
4. การพัฒนาการทางด้านจิตใจ
5. การพัฒนาการทางด้านอารมณ์²

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹บุญสม มาร์ติน, "กริชากับการพัฒนาประเทศ," ประมวลบทความเรื่อง
การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513)
หน้า 8.

²วรศักดิ์ เพียรชอบ, หลักและวิธีสอนพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช, 2523) หน้า 2.

จอห์น ซี ทอมป์สัน (John C. Thompson) กล่าวว่า "พลศึกษาให้คุณค่าแก่นักเรียนคือทำให้จิตใจเข้มแข็ง ร่างกายมีสมรรถภาพทำให้หัวใจทำงานได้ดี และก่อให้เกิดทักษะส่วนบุคคลที่นำไปใช้ในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อไป"¹

คาร์ล คัมบลิว บุควอลเตอร์ (Karl W. Bookwalter) กล่าวว่า "พลศึกษาเป็นการพัฒนาที่ใหม่ลดีที่สุดทางด้านบุรณการและการปรับตัวทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม โดยที่ได้รับการสอน และการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทกีฬา"²

เห็นได้ว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่สำคัญควรที่จะจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นในโรงเรียนเช่นเดียวกับวิชาแขนงอื่น ๆ การที่เราจะทราบได้ว่าผลการเรียนการสอนพลศึกษาได้ผลมากน้อยเพียงไร จำเป็นต้องมีการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน ดังที่ ฮาร์โรล เอ็ม บาร์โรว์ และโรส แมรี แมคจี (Harold M. Barrow and Rosemary Mc Gee) กล่าวว่า "ถ้าหากการวัดและการประเมินผล ก็เปรียบเหมือนกับการเดินทางที่ปราศจากแผนที่และเข็มทิศ"³

การ เรียนการสอนพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเหมือนวิชาแขนงอื่น ๆ แต่แตกต่างกันที่พลศึกษาใช้กิจกรรมการกลกกกำลังกายเป็นสื่อที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาการกล้ามเนื้อต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของสารศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้มีมากมาย "การกีฬา" ก็เป็นส่วนหนึ่งที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน และการที่ผู้เรียนจะสำเร็จผลตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษาได้ ควรมีทักษะกีฬาประเภทนั้นที่พอสมควร เพื่อผู้เรียนจะได้นำเอาไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ ดังนั้นการวัดผลทักษะกีฬาจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาส่วนหนึ่งที่จะทำให้ทราบว่าควร เริ่มวิชาพลศึกษาสมควรชั้นผลเพียงไร

¹John C. Thompson, Physical Education for 1970's (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1971), p.1.

²Karl W. Bookwalter, Physical Education in the Secondary School (Philadelphia and London : W.B. Saunders Co., 1967) p.5.

³Harold.M. Barrow and Rosemary Mc Gee. A Practical Approach to Measurement in Physical Education 2d ed. (Philadelphia: : Lea & Febiger, 1971), p. 23.

วิริยา บุญชัย ได้กล่าวว่า "การเรียนทักษะทางกีฬาเป็นรากฐานที่แท้จริงของการเรียนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาหรือนักพลศึกษาสามารถทราบสภาพความสามารถหรือขีดความสามารถของนักเรียนได้ โดยการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการแบ่งกลุ่มของนักเรียนเป็นพื้นฐานในการพิจารณาคะแนนหรือผลการเรียน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป และได้ให้ความมุ่งหมายที่สำคัญในการวัดทักษะทางกีฬาดังนี้

1. เพื่อประเมินความสัมฤทธิ์ผลและความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
2. เพื่อประเมินผลความก้าวหน้าของโครงการพลศึกษาในโรงเรียน
3. เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียนของนักเรียน
4. เพื่อประโยชน์ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถในแต่ละกิจกรรม"¹

ในการนำแบบทดสอบทักษะกีฬาไปใช้นั้นควรพิจารณาเลือกให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย สะดวกและประหยัด

โรส แมรี แมตจี ได้ให้หลักเกณฑ์สำคัญในการเลือกชนิดของแบบทดสอบ โดยคำนึงถึงความสำคัญในการสอบคือ

1. เพื่อจะบอกถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนโดยสามารถวัดกระบวนการเรียนของนักเรียนได้
2. เพื่อสามารถประเมินผลการจัดระดับความสามารถ สำหรับใช้ในการพิจารณาการเลื่อนชั้นของนักเรียนได้
3. ต้องเลือกข้อสอบที่มีวิธีดำเนินการแน่ชัด ความระดับความสามารถ อายุ ความยากง่าย คำสั่งที่แน่นอน เหมาะสมกับจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ ทั้งเวลา สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. เป็นข้อทดสอบที่มีความเป็นมาตรฐาน คือ มีความแม่นยำ ความเชื่อมั่น ความเป็นปรนัย ให้ผลประโยชน์คุ้มค่า และมีเกณฑ์ค่าคะแนนเหมาะสม²

¹วิริยา บุญชัย, "การวัดทักษะทางกีฬา", การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2523), หน้า 236.

²Barrow and McGee, A Practical Approach to Measurement in Physical Education., p. 11-18.

นอกจากนี้ วิริยา บุญชัย ได้ให้เกณฑ์ในการเลือกและประเมินผลแบบทดสอบไว้ดังนี้

1. การดำเนินการทดสอบ (ส่วนที่เกี่ยวข้องคือ เวลา อุปกรณ์ สถานที่ จำนวนผู้ทดสอบ วิธีดำเนินการสอบ) ไม่ยุ่งยากหรือซับซ้อนเกินไป
2. อุปกรณ์ ค่าใช้จ่ายหลักประหยัดใช้อุปกรณ์น้อย ไม่แพง แต่มีความแม่นยำ
3. เวลา ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป
4. ความสำคัญของแบบทดสอบ ควรมีลักษณะท้าทาย กระตุ้นให้เกิดความ

พยายาม ทรมานถึงความก้าวหน้า และทัศนคติที่¹

สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ ได้ให้หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานดังนี้

1. มีความเป็นปรนัย (Objective) กล่าวคือ ทุกคนสามารถได้แบบสอบนั้นได้และให้คะแนนได้เหมือนกัน
  - 1.1 วัตถุประสงค์และวิธีการทดสอบแสดงไว้อย่างชัดเจน
  - 1.2 มีวิธีให้คะแนนแน่นอน ละเอียดยชัดเจน
2. มีความเชื่อถือได้ (Reliability) กล่าวคือ แบบทดสอบนั้นต้องให้ผลอย่างเดียวกัน หากการทดสอบกระทำซ้ำกับคนกลุ่มเดียวกัน ในภาวะเหมือน ๆ กัน คนที่ทำได้ดีครั้งแรกจะต้องทำได้ดีในครั้งที่สอง หรืออาจกล่าวว่า "หากตำแหน่งคะแนนจากการทดสอบสามารถบอกคะแนนที่แท้จริงของผู้เข้ารับการทดสอบได้ ก็แสดงว่า แบบทดสอบนั้นมีความเชื่อถือได้"
3. มีความแม่นยำ (Validity) กล่าวคือ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นใช้แต่ละแบบต้องสามารถทดสอบในสิ่งที่ต้องการจะทดสอบจริง ๆ โดยที่ไม่มีอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมอื่นใดมาเกี่ยวข้อง เช่น ความฉลาด กำลัง ความสูง น้ำหนักตัว เป็นต้น แบบทดสอบที่จะกล่าวได้ว่ามีความแม่นยำจึงต้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบ²

¹วิริยา บุญชัย, การทดสอบและวัดผลทางการศึกษา หน้า 22 - 23.

²สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์, "หลักเกณฑ์สำคัญในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน", (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิทยากรแห่งกรมการกีฬา), (อัคราเนาว)

หลักเกณฑ์การร่างแบบทดสอบของ เอ็ม กลาร์ดี สก็อต และ เอสเทอร์ เฟรนช์ (M. Gladly Scott and Ester French) กล่าวไว้ดังนี้

1. ควรวัดทักษะที่สำคัญในการเล่นกีฬา
2. ควรมีความคล้ายคลึงกับสภาพของการเล่นมากที่สุด
3. ควรส่งเสริมท่าทางการเล่นให้ดี และไม่ควรรายกเกินไป
4. ควรมีความมุ่งหมายที่ดี และดึงดูดความสนใจ
5. ควรทำการสอบที่ละคน¹

กีฬาสถาปัตยกรรมเป็นกีฬาสากลที่นิยมเล่นกันทั่วโลก ได้ถูกนำเข้าไปจัดการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 11 ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน ทำให้กีฬาสถาปัตยกรรมถึงแพร่หลายมากขึ้น

สำหรับประเทศไทย กีฬาสถาปัตยกรรมได้แพร่หลายเข้ามาประมาณ 50 ปีแล้ว และได้มีการจัดการแข่งขันขึ้นในระดับประชาชน นิสิตนักศึกษา และนักเรียน นับว่าเป็นกีฬาที่เป็นที่นิยมของคนไทยประเภทหนึ่ง ทั้งนี้เพราะกีฬาสถากรรมมนิยมเล่นกันอยู่เล่นกันอย่างมากมายถึงที่ เสี่ยงม พรหมบุญหงส์ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกีฬาสถากรรมมนไว้ดังต่อไปนี้

1. ทางด้านร่างกาย

- 1.1 ช่วยทำให้มีสมรรถภาพทางด้านร่างกายดี คือ มีความแข็งแรง มีความทนทาน มีความแคล่วคล่องว่องไว มีพลังและมีความเร็วเป็นต้น
- 1.2 ช่วยทำให้ร่างกายมีรูปร่างได้สัดส่วน สวยงาม และมีบุคลิกลักษณะท่าทางดี
- 1.3 ช่วยให้ระบบต่าง ๆ ภายในร่างกาย เช่น ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบขับถ่าย ระบบหายใจ ระบบกล้ามเนื้อ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.4 ช่วยให้ร่างกายมีความต้านทานโรค และมีภูมิต้านทานโรคได้ดี
- 1.5 ช่วยทำให้ประสาทตาและประสาทกล้ามเนื้อ ทำงานประสานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี

¹M. Gladly Scott and Ester French, Measurement and Evaluation in Physical Education (Iowa : Wm.C. Brown Co., 1959), p.8.

- 1.6 ช่วยให้ง่ายกว่าทำงานได้นาน เหนื่อยช้า และหายเหนื่อยเร็ว
2. ทางด้านจิตใจและคุณธรรมที่ดี
  - 2.1 ก่อให้เกิดความมั่นใจใจเป็นนักกีฬาที่ดี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
  - 2.2 เกิดความสามัคคี รักหมู่คณะ
  - 2.3 มีจิตใจหนักแน่น อุตสาห สดุดม เยือกเย็น
  - 2.4 สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
  - 2.5 มีจิตใจร่าเริง แจ่มใส อารมณ์ดี
  - 2.6 มีความเชื่อมั่นในตนเอง
  - 2.7 มีการตัดสินใจที่ดี มีเหตุผล
  - 2.8 มีระเบียบวินัยและมีความสุภาพเรียบร้อย
  - 2.9 มีความรับผิดชอบในหน้าที่
  - 2.10 สามารถควบคุมอารมณ์ได้¹

ในการเล่นกีฬาไม่ว่าจะเป็นกีฬาประเภทใดก็ตาม ผู้เล่นจะประสบผลสำเร็จในการเล่นกีฬานั้น จำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานที่สำคัญของกีฬาประเภทนั้น ๆ กีฬาบาสเกตบอลก็เช่นเดียวกัน การที่จะให้การเล่นดำเนินไปได้อย่างดี ความมุ่งหมายของกีฬาบาสเกตบอล ผู้เล่นหรือนักกีฬาก็จะต้องมีทักษะพื้นฐานที่สำคัญของกีฬาบาสเกตบอล ได้แก่ การรับ-ส่งลูก, การเลี้ยงลูก และกรยิงประตู นอกเหนือจากนี้แล้วผู้เล่นต้องรู้จักกฎกติกาการเล่นอีกด้วย

เอ ซี โคลแบค (A.C. Colback) ได้กล่าวว่า "การเล่นกีฬาบาสเกตบอลที่ดีนั้นผู้เล่นควรมีความเร็วในสิ่งต่อไปนี้คือ การส่ง การยิงประตู การเลี้ยง และการลกลอก"²

¹ เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์, "ประโยชน์ของการเล่นบาสเกตบอล" หนังสือประกอบการเรียนวิชา พ.305, พ.306 บาสเกตบอล 1-2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2521), หน้า 12-13.

² A.C. Colback, Modern Basketball (Nicholas Kaye London : Straker Brothers Ltd, 1961), p.13.

จอห์น เอ็ม คูเปอร์ และ แดร์รี ไฮเคนทอป (John M. Cooper and Daryl Siedentop) ให้ความเห็นว่า "ในการเล่นบาสเกตบอลนั้น การเลี้ยงและการรับ-ส่งลูก เป็นทักษะพื้นฐานแรกที่น่ามาใช้ก่อนการยิงประตูในเกมการแข่งขัน ฉะนั้นในการสอนควรจะสอนทักษะการยิงประตูหลังการเลี้ยงและส่งลูกให้แก่ักกีฬา"¹

เบรียน ไนย์สมิท และ เทอร์ ฮิล (Brion Naysmith & Terry Hill) กล่าวว่า "องค์ประกอบของการเล่นบาสเกตบอลมี 2 ส่วนด้วยกันคือ ทักษะส่วนบุคคลได้แก่ การเลี้ยง การส่ง และการยิงประตู และทักษะทีมได้แก่ การรุกและการรับ"²

การวัดทักษะกีฬาบาสเกตบอลควรจะวัดทักษะที่เป็นทักษะสำคัญของการเล่นบาสเกตบอลได้แก่ การส่ง-การรับลูก การเลี้ยง และการยิงประตู

จอห์นสัน (Johnson) ได้ทำการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล (Johnson Basketball Test) โดย "ทำการวิจัยกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดทักษะ การยิงประตู (Shooting) การขว้างลูก (Throwing) และการเลี้ยงลูก (Dribbling) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การยิงประตูได้เป็น 30 วินาที
2. การขว้างลูกบอลแม่นยำ มีเป้าคิณนึ่งระยะห่าง 40 ฟุต
3. การเลี้ยงลูกเร็ว ให้เลี้ยงลูกอ้อมหลักห่างกัน 6 ฟุต จำนวน 4 หลักภายในเวลา 30 วินาที"³

¹John M. Cooper and Daryl Siendentop, The Theory and Science of Basketball (Lea & Felsiger : Philadelphia, 1975), p.39.

²Brion Naysmith and Terry Hill, Basketball (David & Charles Limited, 1978), p.19.

³L.W. Johnson, "Tests in Basketball for High School Boys", (Unpublished Thesis, State University of Iowa, 1959)

โรเบิร์ต ดี. น็อกซ์ (Robert D. Knox) ได้ทำการวิจัยเรื่อง

"การทำนายความสามารถทางบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" โดยใช้เวลาทดสอบ 5 รายการ ทำการวิจัยกับนักเรียน 8 โรงเรียน จำนวน 260 คน เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่ต่อมาเป็นนักกีฬาบาสเกตบอล จะทำคะแนนได้ดีกว่านักเรียนที่ต่อมาไม่ได้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหรือไม่

รายละเอียดของแบบทดสอบมีดังนี้คือ

1. การยิงโทษ (Foul Shooting)
2. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเร็ว (Speed dribble)
3. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู (Dribble - shoot)
4. การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว (Speed - pass)
5. การหยอกเหรียญเพนนีใส่ถ้วย (Penny - cup)¹

สำหรับวิชาบาสเกตบอล (พ.305, พ.306) ซึ่งได้บรรจุเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรวิชาพลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเฉพาะการวัดผลทางทักษะกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษายังมิได้ใช้หลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่แน่นอน หรือเป็นมาตรฐานเดียวกัน ตามวัตถุประสงค์ในหลักสูตรการสอนวิชาพลศึกษาตอนต้น ฉบับ พ.ศ. 2521 ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

1. ให้มีทักษะในการกีฬา และกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ และสามารถนำทักษะเหล่านั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
2. ให้รู้และเข้าใจระเบียบและกฎกติกาการเล่น เพื่อเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี
3. ให้มีคุณลักษณะประจำตัว เช่นการเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา มีความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความรักหม่อมและ ความสามัคคี ฯลฯ
4. ให้เห็นคุณค่า และมีนิสัยในการออกกำลังกายเป็นประจำด้วยความปลอกภัยทั้งตนเองและผู้อื่น

¹Robert D. Knox, "Prediction of Basketball Ability in Eight Class B. High School" (Unpublished Master's Thesis, University of Oregon, Eugene, Oregon, 1938), p.1.

5. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางร่างกาย และสมรรถภาพทางจิต

6. ให้สามารถใช้วิจารณ์งานในการ เลือก และคัดแปลงกิจกรรมพลศึกษา เพื่อออกกำลังกายให้เหมาะสมกับสภาพและความสามารถของตน เพื่อเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งประสิทธิภาพ และบุคลิกภาพ

ในการเรียนการสอนวิชาสาขาสเกตบอล วรศักดิ์ เพียรชอบ ได้แสดงความคิดเห็นของการวัดและประเมินผลว่า "ครูควรได้กำหนดรายละเอียดและวิธีการ ตลอดจนส่วนประกอบที่สำคัญในการพิจารณาการให้คะแนนไว้ก่อนล่วงหน้าอย่างชัดเจน เพื่อจะได้เป็นแนวทางหรือเกณฑ์ในการให้คะแนนได้ใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุด ตัวอย่างเช่น ในการให้คะแนนความสามารถในการเล่นทีมบาสเกตบอล ครูอาจจะแยกแยะความสามารถในการเล่นทีมดังนี้คือ การเลี้ยงลูก การส่งและรับลูก การยิงประตู การรับลูก กระดอนจากแป้น ฯลฯ"¹

จากเหตุผลที่สำคัญคือการ วัดและประเมินผลทักษะกีฬาสเกตบอลของนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ยังมีได้ใช้หลักเกณฑ์การ วัดและประเมินผลที่แน่นอน ประกอบกับการศึกษาจากข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ศึกษามาได้แก่ ทักษะที่สำคัญของกีฬาสเกตบอล ประกอบด้วย การรับ-ส่งลูก การเลี้ยงลูก และการยิงประตู และจากการศึกษาแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลที่มีอยู่นั้นยังไม่เป็นแบบทดสอบที่มีจุดมุ่งหมายตรงกับความต้องการ อีกทั้งแบบทดสอบที่มีอยู่เดิมไม่สามารถนำไปใช้ให้สะดวกได้ เป็นต้นว่า มีจำนวนรายการทดสอบมากต้องใช้อุปกรณ์มากใช้เวลานาน ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรจะสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 3 รายการ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การส่งลูกบาสเกตบอลสองมือระดับอก เพื่อวัดความแม่นยำในการส่งลูกสองมือระดับอก
2. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล เพื่อวัดความคล่องแคล่วว่องไวในการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล
3. การรับลูกยิงประตูบาสเกตบอล เพื่อวัดความแม่นยำในการรับลูกและการยิงประตูบาสเกตบอล

¹วรศักดิ์ เพียรชอบ, "หลักการให้คะแนนวิชาพลศึกษา" หลักและวิธีสอนพลศึกษา หน้า 158.

คงจะเห็นจากคำกล่าวของ เอ. ซี. โคลแบค กล่าวไว้ว่า "การส่งลูกสองมือระดับอกเป็นการส่งที่ไขว่ประโยชน์มากที่สุด และเป็นพื้นฐานการส่งลูกบาสเกตบอลมากที่สุด การเลี้ยงลูกเป็นทักษะสำคัญอันดับที่สองที่ผู้เล่นต้องฝึกให้มีทักษะการเลี้ยงลูกที่ดี และการยิงประตูก็เป็นทักษะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้ชนะในการแข่งขันได้"¹

ผู้วิจัยจึงได้คิดสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ดังกล่าวขึ้น ซึ่งสามารถวัดทักษะพื้นฐานที่สำคัญกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียน สามารถนำมาใช้ได้สะดวก ประหยัดเวลา ประหยัดงบประมาณ มีความแม่นยำ และมีความเชื่อถือได้ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูพลศึกษาทั่วไป

สมมติฐานการวิจัย

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลนี้สามารถใช้วัดทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติเฉพาะกลุ่ม ทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล เพื่อนำไปใช้สำหรับนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร
2. ทว่าการทดสอบในชั่วโมงเรียนพลศึกษา วิชาบาสเกตบอล ปีการศึกษา 2526

¹Colback, Modern Basketball p. 48, 54, 57.

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้รับการทดสอบทุกคนมีความตั้งใจจริงในการทำการทดสอบ
2. เวลาเช้าหรือบ่าย ไม่มีผลต่อความสามารถในการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

คำจำกัดความในการวิจัย

ทักษะ หมายถึงความสามารถของกลไกในร่างกายในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ
 ผู้รับการทดสอบ หมายถึงนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าสอบแบบ
 ทดสอบทักษะกีฬาวาสเกตบอล และผ่านการเรียนวิชาวาสเกตบอล 1 (พ.305) แล้ว

แบบทดสอบทักษะกีฬาวาสเกตบอล หมายถึงเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัด
 ความสามารถทางทักษะกีฬาวาสเกตบอล ประกอบด้วยแบบสอบ 3 รายการ คือ

1. การส่งลูกวาสเกตบอลสองมือระดับอก
2. การเลี้ยงลูกวาสเกตบอล
3. การรับลูกยิงประตูวาสเกตบอล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับครูผู้สอน และผู้ฝึกกีฬาในการนำไปใช้วัดความ
 สามารถทางทักษะกีฬาวาสเกตบอล
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ สำหรับประเมินความสามารถทางทักษะกีฬา
 วาสเกตบอล
3. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน
4. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาวาสเกตบอลสำหรับ
 นักเรียนหญิงหรือนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย